

La recette de la Bonne nouvelle

Par John D. Amos
des soixante-dix

Receta e Lajmit të Mirë

Nga Plaku Xhon D. Amos,
i Të Shtatëdhjetëve

Conférence générale d'octobre 2025

Comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Si vous avez déjà visité l'État d'où je viens, la Louisiane, vous connaissez probablement beaucoup de nos délicieux plats : le gumbo, le jambalaya, l'étouffée et bien d'autres.

De temps en temps, je me sens assez courageux pour préparer l'un de ces plats savoureux. La dernière étape implicite de chaque recette, après avoir mélangé tous les ingrédients et suivi toutes les instructions, consiste à goûter une dernière fois afin de vérifier qu'il ne manque rien. En général, à ce stade, j'entends les grands chefs cuisiniers créoles me chuchoter à l'oreille : « Rajoute encore de l'assaisonnement spécial Tony ! » L'assaisonnement spécial Tony est un mélange d'épices créole de ma ville natale, Opelousas, en Louisiane. Il sert souvent d'« ingrédient secret » pour rectifier les erreurs commises lors de la préparation de la recette.

Mon épouse, Michelle, et moi avons eu l'honneur de servir en tant que dirigeants de mission en Louisiane. Lors de la dernière soirée de nos missionnaires au foyer de la mission, avant qu'ils ne retournent auprès de leur famille, nous avons pour tradition de leur apprendre à cuisiner la recette spéciale du jambalaya de Michelle. En plus de leur témoignage de l'Évangile rétabli de Jésus-Christ, nos missionnaires quittaient la mission avec un goût pour la cuisine.

Il y a quelques mois, je parcourais la page « Médias de l'Évangile » quand j'ai vu un lien vers une série de courtes vidéos intitulée Conversations sur le rétablissement avec Russell M. Nelson. Le titre d'une des vidéos de la série a retenu mon attention et m'a fait sourire. La vidéo s'in-

Pra, si mund të jetë ta shtoni më shumë Jezu Krishtin në jetën tuaj?

Nëse e keni vizituar ndonjëherë vendin tim të origjinës, Luizianën, ndoshta i njihni shumë nga gatimet tona të shijshme – gumbo, jambalaja, ëtofi dhe lista vazhdon e vazhdon.

Herë pas here, shoh që ndihem mjaft i guximshëm aq sa të gatuaj një nga ato receta të shijshme. Hapi i fundit i padokumentuar pas përzierjes së të gjithë përbërësve dhe ndjekjes së udhëzimeve të hollësishme, është të bësh provën përfundimtare të shijes dhe të shohësh nëse mungon diçka. Në atë pikë, mund të dëgjoj legjendat e gatimit të kuzhinës kreole duke më pëshpëritur në vesh: “Hidhi pak më shumë tonis”. Toni është një erëz kreole e prodhuar në Opeluzas të Luizianës, qytetin tim të lindjes. Shpeshherë përdoret edhe si “përbërës sekret” për të korrigjuar papërsosuritë që bëhen gjatë ndjekjes së recetës.

Bashkëshortja ime, Mishela, dhe unë patëm nderin të shërbenim si udhëheqës misioni në Luizianë. Kishim një traditë që t'u mësonim misionarëve se si të gatuanin recetën e saj të veçantë të jambalajës gjatë mbrëmjes së tyre të fundit në shtëpinë e misionit, përpara se të ktheheshin te familjet e tyre. Përveç dëshmive të tyre për ungjillin e rivendosur të Jezu Krishtit, misionarët tanë u larguan nga misioni me një vlerësim të mirë për recetat.

Disa muaj më parë, po lundroja në Bibliotekën e Mjeteve të Informimit të Kishës dhe pashë një hallkë lidhëse që të çonte te një koleksion i materialeve të shkurtra filmike të quajtura Restoration Conversations with President Russell M. Nelson [Bashkëbisedime mbi Rivendosjen

titulait « Les Écritures sont les recettes de Dieu pour une vie heureuse ». J'ai immédiatement cliqué sur la vidéo et regardé le président Nelson enseigner à un groupe d'enfants de la Primaire un message simple et puissant sur la façon d'être heureux. Il a dit : « Si vous faites un gâteau, vous suivez la recette, n'est-ce pas ? Et vous obtenez un bon résultat à chaque fois, non ? »

Il a poursuivi en évoquant son 95ème anniversaire qui approchait : « Les gens me demandent souvent : 'Qu'est-ce que vous mangez ? Quel est votre secret ?' » Ce à quoi il a répondu : « Le secret, ce sont les Écritures. Lisez-les et mettez en application les principes qu'elles contiennent. »

Voilà, le secret d'une vie heureuse est simple : il suffit de suivre la recette que Dieu nous donne dans les Écritures. C'est ce que j'appelle la « recette de la Bonne nouvelle ».

Que faire si quelque chose ne se passe pas comme prévu en suivant la recette ? Eh bien, dans la recette de la Bonne nouvelle, il y a un « ingrédient secret » qui garantit qu'à la fin, ce sera toujours une réussite. La réponse, c'est toujours Jésus-Christ.

Nous traversons tous des moments où nous doutons de la qualité de nos ingrédients, où nous avons du mal à suivre les instructions, où nous passons trop vite à l'étape suivante, où quelque chose que nous ne maîtrisons pas se produit, etc.

Comment y remédier ? Il suffit d'ajouter davantage d'actions qui invitent Jésus-Christ à faire partie de notre vie.

Concrètement, comment inviter davantage Jésus-Christ dans sa vie ?

Lorsque j'étais président de mission, toutes les six semaines j'avais le plaisir de m'entretenir avec chacun de nos jeunes missionnaires. Pendant ces entretiens individuels, les missionnaires demandaient souvent conseil sur la façon d'améliorer l'efficacité de leur équipe.

Un jour, un missionnaire est arrivé pour son entretien individuel et s'est assis. J'ai immédiatement vu, à son attitude, que quelque chose le tracassait profondément. Je lui ai demandé : «

me Presidentin Rasëll M. Nelson]. Titulli i njërit prej materialeve të shkurtër filmike në listë më tërthorë vëmendjen dhe më bëri të buzëqeshja. Ai quhet "Scriptures Are God's Recipes for Happy Living" ["Shkrimet e Shenjta Janë Recetat e Perëndisë për një Jetë të Lumtur"]. Klikova menjëherë në atë material filmik dyminutësh dhe pashë Presidentin Nelson duke i mësuar një grupi fëmijësh të Filllores një mesazh të thjeshtë dhe të fuqishëm se si të jemi të lumtur. Ai u mësoi: "Nëse jeni duke bërë një kek, ju ndiqni udhëzimet, apo jo? Dhe çdo herë do t'ju dalë i mirë, apo jo?"

Ai vijoi duke thënë se do të mbushte 95 vjeç së shpejti: "Njerëzit thonë: 'Çfarë ha ti? Cili është sekreti yt?'" Ai u përgjigj: "Sekreti quhet shkrimet e shenjta. Mund t'i lexoni e ta provoni edhe ju vetë."

Pra, e kemi përgjigjen. Sekreti i thjeshtë për një jetë të lumtur është thjeshtë të ndjekim recetën e Perëndisë siç jepet hollësisht në shkrimet e shenjta. Unë për vete e quaj "Receta e Lajmit të Mirë".

Çfarë bëni nëse diçka nuk shkon siç duhet kur ndiqni recetën? Epo, në thelb të Recetës së Lajmit të Mirë është "përbërësi sekret" për t'u siguruar që të ketë gjithnjë shijen e duhur në fund. Përgjigjja është gjithmonë Jezu Krishti.

Mendoj se të gjithë kalojmë çaste kur mendojmë se përbërësit tanë nuk janë mjaftueshëm të mirë, ose e kemi të vështirë për t'i ndjekur udhëzimet, apo ndoshta bëjmë diçka jo sipas rregullit, ose ndodh diçka që është jashtë kontrollit tonë e kështu me radhë.

Si mund ta rregullojmë këtë? Thjeshtë shtoni më shumë nga ajo që e fton Jezu Krishtin në jetën tuaj.

Pra, si mund të jetë ta shtoni më shumë Jezu Krishtin në jetën tuaj?

Ndërsa shërbeja si president misioni, pata kënaqësinë të takohesha personalisht me secilin prej misionarëve tanë të rinj në moshë çdo gjashtë javë. Gjatë takimit vetëm për vetëm, ishte e zakonshme që misionarët të kërkonin udhërrëfim se si ta përmirësonin efektshmërinë e dyshes së tyre misionare.

Në një rast, një misionar erdhi për intervistën e tij personale dhe u ul. Mund ta dalloja nga gjuha e tij e trupit se diçka e shqetësonte shumë. E pyeta: "Misionar, çfarë dëshiron të diskutojmë

Frère, de quoi aimeriez-vous que nous parlions aujourd'hui ? » Il m'a alors décrit les difficultés qu'il rencontrait avec son collègue et la façon dont cela affectait leur travail missionnaire. Les larmes aux yeux, il m'a regardé et m'a demandé : « Président, que dois-je faire ? »

À ce moment-là, je ne savais honnêtement pas quoi répondre. Après un instant, je lui ai demandé s'il était d'accord pour que nous nous mettions à genoux et priions ensemble afin d'être guidés par le Saint-Esprit. Il a accepté, et nous nous sommes agenouillés pour prier et recevoir l'inspiration.

Après la prière, nous sommes restés à genoux un petit moment, puis nous sommes retournés nous asseoir face à face. Je lui ai demandé si nous pouvions lire ensemble un passage des Écritures. En ouvrant les Écritures, je me suis arrêté et je lui ai dit : « Frère, pendant que nous lisons ce verset, posez-vous la question suivante : 'Si je mets en pratique ces vertus, cela améliorera-t-il ma relation avec mon collègue et notre travail missionnaire ?' »

Nous avons ensuite lu Moroni 7:45 à haute voix : « Et la charité est patiente, et est pleine de bonté, et n'est pas envieuse, et ne s'enfle pas d'orgueil, ne cherche pas son intérêt, ne s'irrite pas, ne soupçonne pas le mal, et ne se réjouit pas de l'injustice, mais se réjouit de la vérité, excuse tout, croît tout, espère tout, supporte tout. »

Le missionnaire m'a alors regardé, les larmes aux yeux, et a dit : « Oui, président, mais ce n'est pas facile à faire. » J'ai acquiescé, puis je lui ai rappelé qu'il était un fils de Dieu, doté du potentiel divin d'y parvenir, avec l'aide du Seigneur.

Nous avons ensuite brièvement parlé de la parabole de la pente enseignée par Clark G. Gilbert, des soixante-dix. Cette parabole nous rappelle que nous devons commencer là où nous en sommes et, avec le Seigneur, avancer dans la bonne direction, c'est-à-dire vers les cieux. Je voyais qu'il se sentait encore un peu dépassé par ce qu'il allait devoir faire, alors je lui ai demandé d'expliquer l'Écriture qui dit : « C'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. » Il a alors expliqué le concept selon lequel, lorsque nous accomplissons des choses petites et simples, de grandes choses peuvent se produire. Je lui ai demandé de réfléchir et de trouver deux petites choses simples qu'il pourrait faire pour faire preuve de gentillesse envers son

sot ? » Ai vijoi duke përshkruar disa nga sfidat që po kalonte me shokun e tij të misionit dhe se si kjo po ndikonte në aftësinë e tyre për të bërë punë misionare. Me lot në sy, ai më vështroi dhe më pyeti: "President, çfarë duhet të bëj?"

Në atë rast, sinqerisht nuk dija si të përgjigjesha. Pas një çasti të shkurtër, e pyeta a ishte në rregull që të gjuhëzohehim së bashku në lutje për udhërrëfim nga Shpirti. Ai ra dakord dhe ne u gjuhëzuam së bashku dhe u lutëm për frymëzim.

Pas lutjes, vazhduam të rrinim në gjuhë për një kohë të shkurtër dhe më pas u ulëm në karriget tona përballë njëri-tjetrit. E pyeta nëse mund të lexonim një shkrim të shenjtë bashkë. Teksa i hapëm shkrimet tona të shenjta, u ndala dhe i thashë: "Misionar, ndërsa lexojmë këtë shkrim të shenjtë, të lutem bëja vetes pyetjen vijuese: 'Nëse i jetoj këto cilësi, a do ta përmirësoj kjo shoqërimin tim me shokun e misionit dhe punën tonë misionare?'"

Pastaj e hapëm librin te Moroni 7:45 dhe lexuam me zë të lartë: "Dhe dashuria hyjnore është e duruar dhe është e mirë dhe nuk ka smirë, dhe nuk krekoset, nuk kërkon të mirën e vet, nuk nxitet lehtë në zemërim, nuk mendon keq dhe nuk gëzohet në paudhësi, por gëzohet në të vërtetën, mban të gjitha gjërat, beson të gjitha gjërat, shpreson të gjitha gjërat, duron të gjitha gjërat".

Më pas, misionari më vështroi me lot në sy dhe tha: "Po, President, por kjo është e vështirë për t'u bërë". I dhashë të drejtë dhe i kujtova se ai është një bir i Perëndisë, me potencial hyjnor për ta bërë këtë së bashku me Zotin.

Pastaj, diskutuam shkurtimisht për shembëlltyrën e pjerrësisë të dhënë mësim nga Plaku Klark G. Gilbert, i Të Shtatëdhjetëve, e cila na kujtoi se duhet të fillojmë në atë pikë që jemi dhe, së bashku me Zotin, të ecim përpara dhe lart në një drejtim pozitiv. Mund ta dalloja që ai ende ndihej pak i pështjelluar për të bërë hapat e mëtejshëm, kështu që i kërkoja të përshkruante se si e kuptonte ai shkrimin e shenjtë që "nëpërmjet gjërave të vogla dhe të thjeshta gjëra të mëdha bëhen". Ai vazhdoi të përshkruante konceptin se duke bërë gjëra të vogla dhe të thjeshta, gjëra të mëdha mund të ndodhin. I kërkoja të ndalej një minutë dhe të përcaktonte dy gjëra të vogla dhe të thjeshta që mund të bënte për të qenë dashamirës me shokun e misionit.

collègue.

Après quelques instants, il m'a fait part de ses idées. Je l'ai ensuite invité à prendre une minute pour trouver deux petites choses simples qui lui permettraient de faire preuve de patience envers son collègue. Il m'a fait part de ses idées presque immédiatement. Il était évident qu'il y avait déjà réfléchi avant notre entretien. Je l'ai invité à présenter ces deux idées à Dieu par la prière, et à demander confirmation, conseils et inspiration pour mettre ce plan en œuvre avec une intention réelle. Il a accepté. Pour conclure, je lui ai demandé de me tenir au courant de ses progrès dans sa lettre hebdomadaire.

Au cours des semaines suivantes, j'ai constaté dans ses lettres que la situation s'améliorait. Je pouvais non seulement voir cette amélioration dans ses lettres, mais également dans celles de son collègue. Lors de notre entretien suivant, son attitude et son état d'esprit étaient complètement différents. C'était le jour et la nuit. Je lui ai demandé : « Alors, frère, est-il vrai que 'la charité ne périt jamais' ? » Avec un grand sourire, il a répondu : « Oui, et c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées. »

Quand vous suivez la recette de la Bonne nouvelle pour une vie heureuse, souvenez-vous de ce que le président Nelson a enseigné : « Quels que soient vos problèmes ou vos questions, la réponse se trouve toujours dans la vie et les enseignements de Jésus-Christ. Apprenez-en davantage sur son expiation, son amour, sa miséricorde, sa doctrine et son Évangile rétabli de guérison et de progression. Tournez-vous vers lui ! Suivez-le ! »

Lorsque vous avez besoin de « l'écouter » et de savoir comment inviter Jésus-Christ à faire partie de votre vie, pensez à suivre les étapes que le président Nelson nous a enseignées concernant la révélation personnelle :

« Trouvez un endroit tranquille où vous rendre régulièrement. Humiliez-vous devant Dieu. Épanchez votre cœur à votre Père céleste. Tournez-vous vers lui pour trouver des réponses et du réconfort.

« Priez au nom de Jésus-Christ pour vos soucis, vos craintes, vos faiblesses, oui, pour les aspirations mêmes de votre cœur. Et ensuite, écoutez ! Notez les pensées qui vous viennent à l'esprit. Notez vos sentiments et faites ce que vous vous sentez poussés à faire. En répétant ce

Pas disa çastesh, ai dha mendimet e tij. Pastaj i kërkoja të ndalej një minutë dhe të përcaktonte dy gjëra të vogla dhe të thjeshta që mund të bënte për të qenë i duruar me shokun e misionit. Ai thuajse i kishte gati dy mendimet që dha. Ishte e qartë që ai tashmë e kishte përsiatur këtë para takimit tonë. E ftova t'i çonte ato dy çështje te Perëndia në lutje dhe të kërkonte vërtetim, udhëzim dhe frymëzim se si ta zbatonte planin e tij me qëllim të vërtetë. Ai ra dakord. Ndërsa takimit i erdhi fundi, i kërkoja të më jepte një përditësim të shkurtër në letrën e tij javore.

Pasi kaluan një dy javë, mund të shihja në letrat e tij javore se gjërat po përmirësoheshin. Jo vetëm që munda ta shihja atë përmirësim në letrat e tij javore, por munda ta shihja edhe në letrat javore të shokut të tij të misionit. Gjatë intervistës sonë të radhës ballë për ballë, pashë një ndryshim si nata me ditën në fytyrën dhe shpirtin e tij. E pyeta: "Pra, Misionar, a është e vërtetë që dashuria hyjnore nuk dështon kurrë?" Ai u përgjigj me një buzëqeshje të madhe: "Po, dhe nëpërmjet gjërave të vogla dhe të thjeshta, gjëra të mëdha bëhen".

Ndërsa e ndiqni Recetën e Lajmit të Mirë për një jetë të lumtur, kujtoni mësimin e Presidentit Nelson: "Çfarëdo pyetjesh apo problemesh të keni, përgjigjja gjendet gjithmonë në jetën dhe mësimet e Jezu Krishtit. Mësoni më shumë për Shlyerjen e Tij, dashurinë e Tij, mëshirën e Tij, doktrinën e Tij dhe ungjillin e Tij të rivendosur të shërimit dhe përparimit. Drejtohuni tek Ai! Ndiqeni Atë!"

Kur të keni nevojë ta "dëgjo[ni] Atë" dhe të dini se si ta ftoni Jezu Krishtin në jetën tuaj, merrni parasysh të ndiqni hapat që na mësoi Presidenti Nelson rreth zbulesës vetjake:

"Gjeni një vend të qetë ku mund të shkoni rregullisht. Përgjigjeni veten përpara Perëndisë. Hapjani zemrën Atit tuaj Qiellor. Drejtojuni Atij për përgjigje e ngushtëllim.

Lutuni në emrin e Jezu Krishtit për shqetësimet tuaja, frikën tuaj, dobësitë tuaja, po, pikërisht dëshirat e zemrës suaj. Dhe më pas mbani vesh! Shkruajini mendimet që ju vijnë në mendje. Shënojinin ndjenjat dhe pasojini me veprimet që nxiteni t'i bëni. Kur ta përsëritni këtë proces

processus jour après jour, mois après mois, année après année, vous 'progresserez dans le principe de la révélation'. »

Je sais que Jésus-Christ est notre Sauveur et Rédempteur. Il a « accompli tout ce dont nous avons besoin pour retourner auprès de [notre] Père céleste ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

ditë pas dite, muaj pas muaji, vit pas viti, ju do të 'rriteni drejt parimit të zbulesës'»

Dëshmoj se Jezu Krishti është Shpëtimtari dhe Shëlbuesi ynë. Ai ka "arritur gjithçka që na nevojitet për të qenë në gjendje që të kthehemi tek Ati [ynë] Qiellor". Në emrin e Jezu Krishtit, amen.